

Fladdermusinventering vid Björkholmen på Muskö 2025

Utredning för detaljplan

Utförare: Alexander Eriksson

Rapportdatum: 2025-08-20

Version: 1.0

Beställare: Haninge kommun (via White Arkitekter)

Projektkod: 25032

Sammanfattning

Fladdermusdetektiven har på uppdrag av Haninge kommun via White Arkitekter år 2025 utfört en inventering av fladdermöss inom och kring planområdet på Muskö, Haninge kommun, Stockholms län, där kommunen utreder möjligheterna för en ny detaljplan.

Uppdragets syfte är att genomföra en artkartering av fladdermöss för att få kunskap om vilka fladdermöss som använder området under reproduktionsperioden (sommaren).

Inventering genomfördes med metoderna manuell inventering och inventering med autoboxar. Totalt genomfördes 1 manuell inventering samt autoboxinventering med 2 autoboxar som spelade in fladdermöss under 2 nätter i juli.

Vid inventeringen observerades totalt 5 arter av fladdermöss varav 2 arter är rödlistade. Ingen av fladdermusarterna är upptagna på art- och habitatdirektivets bilaga II. En ovanlig art – sydpipistrell – påträffades, men endast med ett fynd, som bedöms vara en kringströvande individ.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	2
Innehållsförteckning	3
1. Inledning	4
1.1 Planområde och inventeringsområde	4
2. Bakgrund	5
2.1 Fladdermössens säsongsrörelser	5
2.2 Fladdermöss i stadsnära områden	5
2.3 Lagstiftning och skydd	6
2.4 Tidigare undersökningar	6
3. Metod	7
3.1 Använda delmetoder	7
3.2 Ljudanalys och raritetsgranskning	7
4. Resultat	8
4.1 Artförekomst	8
4.2 Aktivitet i autoboxar	8
4.3 Resultat från manuell inventering	9
4.4 Väderförhållanden	10
4.5 Värdemiljöer	10
Diskussion	11
Referenser	12
Bilaga A. Fladdermusarter i Sverige	13
Bilaga B. Detaljerat resultat	14

1. Inledning

Fladdermusdetektiven har på uppdrag av Haninge kommun via White Arkitekter år 2025 utfört en inventering av fladdermöss vid planområde Muskö, Haninge kommun, Stockholms län, där exploatören utreder möjligheterna för en ny detaljplan. Uppdragets syfte är att genomföra en artkartering av fladdermöss för att få kunskap om vilka fladdermöss som använder området under reproduktionsperioden (sommaren). Fladdermusinventeringens syfte är att utreda vilka fladdermusarter som förekommer i planområdet under reproduktionsperioden (sommaren). Med utgångspunkt från inventeringen ska slutsatser kunna dras rörande förekomst av fladdermusarter som är särskilt hänsynskrävande och som kan komma att påverkas av planerad förändring.

1.1 Planområde och inventeringsområde

Planområde Björkö 1:1 på Muskö är beläget i Haninge kommun, på öns östra sida vid Björkholmen. Muskö kyrka ligger ca 900 meter direkt väster om planområdet (figur 1). Terrängen i planområdet består i huvudsak av blandskog med mycket hassel och andra lövträd men också med inblandning av tall. Den östra kanten av planområdet är havsstrand. Inventeringar har skett inom och i anslutning till planområdet.

Figur 1. Översikt av planområdets placering. Planområdet kommer sannolikt att ändras något

2. Bakgrund

2.1 Fladdermössens säsongsrörelser

Under sommaren (cirka juni–augusti) befinner sig fladdermössen i sina reproduktionsområden. Fladdermössen samlas då i yngelkolonier där ungarna föds. En yngelkoloni är ofta placerad på en varm plats exempelvis i taket eller i väggen av ett hus eller i ett ihåligt träd. I mitten av augusti är ungarna i regel flygfärdiga och fladdermössen överger då kolonierna för att sprida sig i landskapet. Under hösten sker parningen och ibland kan fladdermöss samlas på särskilda parningsplatser. Fladdermössen rör sig så småningom mot sitt vinterkvarter och använder vid förflyttningen ledlinjer i landskapet. Vissa fladdermusarter som migrerar kan röra sig mycket långt medan andra mer stationära arter endast rör sig korta sträckor. Under tiden för förflyttningen kan fladdermusarter påträffas på platser där de normalt inte förekommer under sommaren.

På senhösten och vintern (cirka november–mars) uppsöker fladdermössen vinterkvarter för att gå i dvala. Ofta är övervintringsplatserna mörka och svala platser med en låg och jämn temperatur som exempelvis större grottor, stenbyggnader och jordkällare. Fladdermöss av många olika arter kan samlas i samma vinterkvarter. Tiden innan fladdermössen går till vila kan de uppehålla sig i området runt vinterkvarteret.

På våren kommer fladdermössen åter ut ur vinterkvarteren och då insektstillgången ofta är begränsad vid denna tid ansamlas fladdermöss ofta på platser med god insektsproduktion som exempelvis näringsrika sjöar. Därefter rör sig fladdermössen återigen mot sina reproduktionsområden.

2.2 Fladdermöss i stadsnära områden

Den stadsnära miljön kan vara en bra miljö för fladdermöss. Stadsnära grönområden är ofta lövrika områden där man värnar om gamla och grova träd som ofta är ihåliga och lämpliga som kolonilokaler. Det kan även finnas gott om äldre bebyggelse som också kan utgöra lämpliga koloniplatser för fladdermöss.

Å ena sidan kan stadsmiljöer gynna fladdermöss. Inne i städerna kan det finnas vattendrag, dammar och kanaler eftersom detta gynnar estetiska och sociala värden. Vattendragen producerar insekter vilket i sin tur gynnar fladdermössen. Å andra sidan finns det faktorer som missgynnar fladdermössen inne i städerna. Belysning och buller och inte minst hårdgjorda ytor påverkar fladdermusarter negativt. Städernas grönområden kan också vara alltför fragmenterade för att fungera bra för fladdermöss. Förtätning av stadsmiljön leder till att allt fler grönområden försvinner, medan få nya grönområden anläggs.

Ett flertal fladdermusarter undviker att flyga i helt öppna miljöer. Infrastruktur och bebyggelse bildar således barriärer för många fladdermusarter och vägar kan också medföra att fladdermöss dödas vid kollisioner med trafik. Även goda fladdermusmiljöer inne i städerna kan ibland vara tomma på fladdermöss, eftersom miljöerna ligger alltför isolerat eller är alltför små. Några fladdermusarter klarar dock av denna fragmentering bra, och kan till och med gynnas av städernas belysning.

Exempel på vanliga stadsarter av fladdermöss som förekommer i grönområden är gråskimlig fladdermus, nordfladdermus och dvärgpipistrell. Ibland påträffas även andra, mer kräsna arter, i städerna, till exempel arter inom släktet *Myotis* såsom mustaschfladdermus, taigafladdermus och fransfladdermus, men det förutsätter att städerna har en fungerande grön infrastruktur som bildar större, sammanhängande skogsområden.

2.3 Lagstiftning och skydd

I Sverige är 19 fladdermusarter påträffade. På den svenska rödlistan (SLU Artdatabanken, 2020) finns 12 av dessa 19 fladdermusarter upptagna och på den globala rödlistan från 2019 (IUCN, 2020) finns 5 arter upptagna. Att en art är rödlistad innebär dock inte något formellt skydd för arten utan beskriver endast dess bevarandestatus, det vill säga risken för att arten ska försvinna ur den svenska faunan.

Enligt artskyddsförordningen 4a § 1p är det förbjudet att avsiktligt fånga eller döda fladdermöss och enligt 4a § 2p är det förbjudet att avsiktligt störa fladdermöss särskilt under djurens parningsperiod, uppfödningssperiod, övervintringsperiod- och flyttningsperiod. Enligt artskyddsförordningen 4a § 4p är det dessutom förbjudet att skada eller förstöra fladdermössens fortplantningsområden eller viloplats, oavsett om det sker avsiktligt eller oavsiktligt (Naturvårdsverket, 2009).

Enligt EUROBATS-avtalet, som Sverige har ratificerat, ska också områden som är viktiga för fladdermössens bevarandestatus skyddas från skada eller störning, förutsatt att detta är ekonomiskt och socialt genomförbart (Rodrigues m.fl., 2015).

För fladdermusarter som är upptagna på habitatdirektivets andra bilaga, och som därmed ingår i det europeiska nätverket Natura 2000, ska Sverige, liksom övriga EU-länder, skydda tillräckliga mängder habitat för att arterna ska upprätthålla god bevarandestatus i landet. Detta innebär att det är av särskild vikt att viktiga habitat för Natura 2000-arter inte påverkas av en exploatering (art- och habitatdirektivet 1992/43/EEG).

2.4 Tidigare undersökningar

En sökning har gjorts i Artportalen 2025-08-19 (åren 2000–2025) efter tidigare fynd av fladdermöss inom 5 km från planområdet. Sökningen visar 12 tidigare påträffade fladdermusarter: barbastell, nordfladdermus, sydfladdermus, dammfladdermus, vattenfladdermus, mustasch-/taigafladdermus, fransfladdermus, större brunfladdermus, trollpipistrell, dvärgpipistrell, brunlångöra och gråskimlig fladdermus.

3. Metod

Tillvägagångssättet för inventeringen följer Naturvårdsverkets handledning för miljöövervakning, undersökningstyp Artkartering (Naturvårdsverket, 2021) (Naturvårdsverket, 2015). Anpassningar har dock gjorts av undersökningsmetoderna i aktuell undersökning. Metoderna beskrivs översiktligt nedan.

3.1 Använda delmetoder

I tabell 1 beskrivs de delmetoder som har använts i inventeringen.

Tabell 1. Delmetoder som har använts i inventeringen samt omfattning och datum.

Delmetod	Syfte	Omfattning	Datum
A. Inventering med autoboxar	Artkartering samt påträffa ovanliga arter	2 autoboxar 2 inspelningsnätter 1 inventeringstillfällen Total 4 autoboxnätter	08/7–10/7 2025
B. Manuell inventering till fots	Observera beteenden, samt hur fladdermöss använder olika delområden	1 natt	09/7 2025

A. Inventering med autoboxar

Inventering med autoboxar är en akustisk inventeringsmetod som bygger på att automatisk inspelningsutrustning (en så kallad autobox) spelar in fladdermössens läten under en eller flera nätter. Autoboxar har fördelen – gentemot manuell inventering – att de övervakar en plats under längre tid vilket ökar sannolikheten att påträffa ovanliga fladdermusarter. Vanligen används ett tillräckligt antal autoboxar för att täcka in planområdet samt ibland också närliggande områden.

Den utrustning som använts vid autoboxinventering i denna undersökning är SongMeter MINI Bat från Wildlife Acoustics. Inspelning har skett under fladdermössens aktiva tid – det vill säga från tiden för solnedgång till soluppgång.

B. Manuell inventering

Manuell inventering med handburen detektor används för att göra observationer av förekommande fladdermusarter inom planområdet. Undersökningar sker normalt genom att ett mindre område eller en slinga inventeras till fots. Manuell inventering till fots har den fördelen, framför inventering med autoboxar, att beteenden kan observeras och att inventeraren även kan se hur fladdermössen använder området. Den manuella inventeringen skedde i en slinga där skogsområdet genomsöktes i kombination med lyssning längs strandkanten på några platser men huvudsakligen vid badplatsen söder om planområdet.

3.2 Ljudanalys och raritetsgranskning

Inspelningar har analyserats med hjälp av mjukvaruprogrammen Omnibat och Batsound. Enligt riktlinjer för validering av fladdermusobservationer skall de fladdermusfynd som uppfyller kriterierna för validering även raritetsgranskats av extern specialist (Blank, 2020). I detta fall har extern granskning utförts av Johnny de Jong, CBM.

4. Resultat

4.1 Artförekomst

I inventeringen 2025 vid Muskö påträffades 5 fladdermusarter. Den vanligast förekommande arten i inventeringen är dvärgpipistrell (43%). Därefter följer nordfladdermus (24%) och mustasch-/taigafladdermus (17%) som bägge är vanligt förekommande (tabell 2). Ett mindre antal fynd har också gjorts av vattenfladdermus. Ett (1st) fynd har också gjorts av sydpipistrell.

Mustasch-/taigafladdermus har snarlika ljud med vattenfladdermus och ett antal inspelningar (13%) har inte heller kunnat artbestämmas utan registrerats som okänd *Myotis*-art (*Myotis* sp.). En inspelning som inte kunnat artbestämmas har förts till gruppen *Nyctaloid* (<1%). Till denna grupp förs inspelningar av släktena *Nyctalus*, *Eptesicus* och *Vespertilio* som inte varit möjliga att bestämma till artnivå.

Tabell 2. Antal registreringar av fladdermöss i autoboxar (Autobox) och vid manuell inventering (Manuell) redovisas separat och sammanslaget. (Total) ger en helhetsbild av antalet registreringar. % Tot = andelen registreringar av aktuell art av samtliga registreringar. Tabellen omfattar samtliga inventeringsnätter och perioder.

Artnamn	Förk.	Autobox	Manuell	Total	% Tot
Dvärgpipistrell	Ppyg	275	4	279	43,4%
Mustasch/Taigafladdermus	Mm/b	110	2	112	17,4%
Nordfladdermus	Enil	151	6	157	24,4%
Sydpipistrell	Ppip	1	0	1	<1%
Vattenfladdermus	Mdau	5	4	9	1,4%
Myotis-art	Msp	84	0	84	13,1%
Nyctaloid	Noid	1	0	1	<1%
Summa		627	16	643	100%

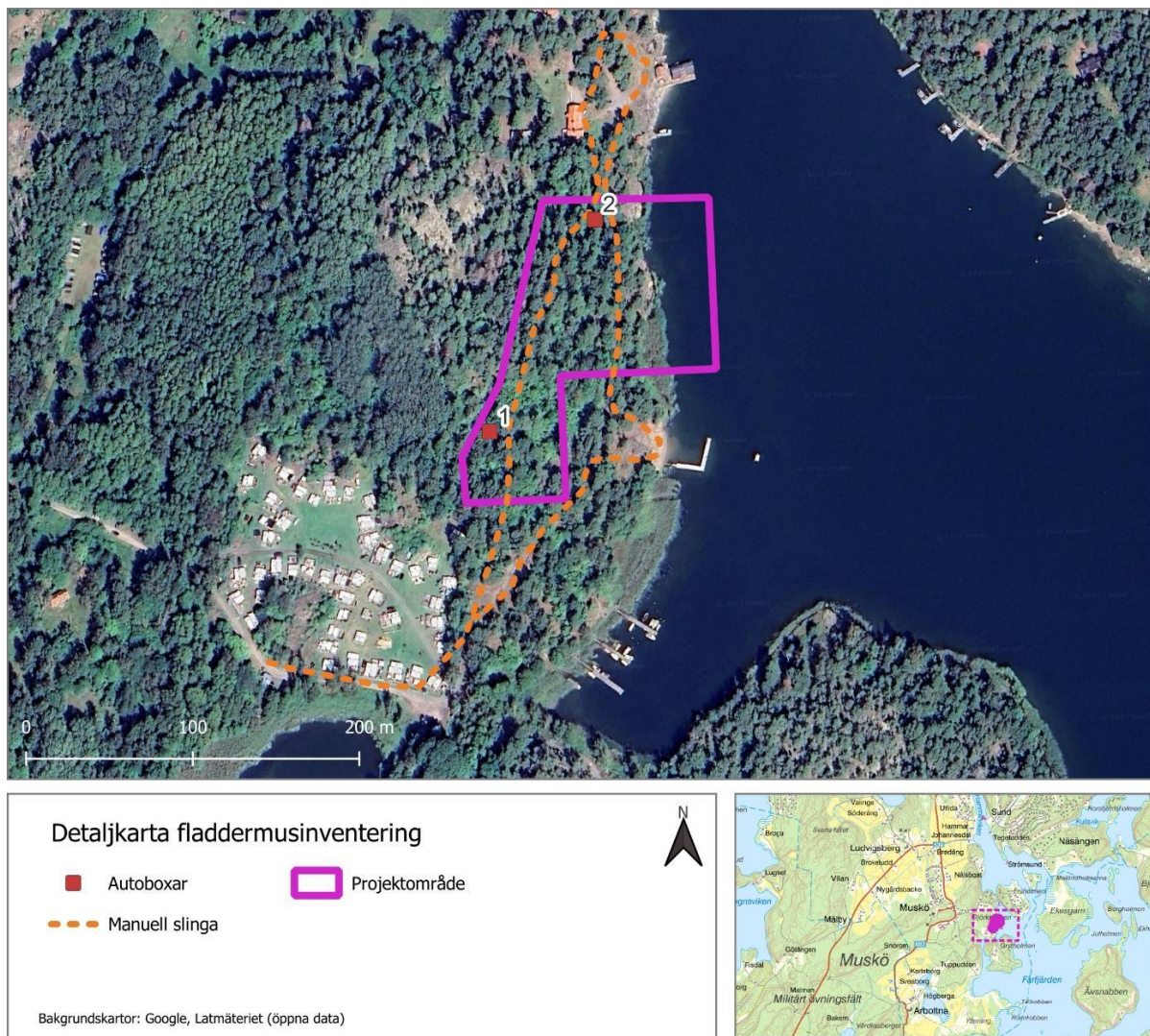
En detaljerad redovisning av samtliga inspelade arter per lokal finns i bilaga B.

4.2 Aktivitet i autoboxar

För att kunna jämföra aktiviteten av fladdermöss mellan olika lokaler och inventeringstillfällen används ett aktivitetsindex. Indexet uttrycker aktiviteten av fladdermöss per timme. Det finns inga etablerade gränsvärden för vad som är hög och låg aktivitet, men ett aktivitetsvärde = 6 innebär att det i medeltal registrerats 6 fladdermöss per timme eller omkring 1 fladdermus var 10:e minut. Detta kan betraktas som en relativt hög aktivitet.

Tabell 3. Aktivitetsindex per timme för undersökta lokaler med autoboxar. Jämför med karta i figur 2. Aktivitet alla arter är aktiviteten per övervakad timme av samtliga fladdermusarter. Aktivitet skogsarter (SA) omfattar endast mindre arter som flyger i tät terräng bland annat släktena *Myotis* och *Plecotus* samt *Barbastell*.

Lokal ID	Datum start	Aktivitet alla arter	Aktivitet skogsarter	Kommentar
1	2025-07-08	20,0	9,2	Hög aktivitet av nordfladdermus och något förhöjd aktivitet av skogsarter.
2	2025-07-08	25,8	5,3	Hög aktivitet av dvärgpipistrell och låg aktivitet av skogsarter. Fynd av sydpipistrell.

Figur 2. Placering av autoboxar och sträcka för manuell inventering. Karta: Google satellite. Planområdet kommer sannolikt att ändras något.

4.3 Resultat från manuell inventering

Under de nätter som manuell inventering utfördes registrerades 4 fladdermusarter som kunde artbestämmas, nämligen nordfladdermus, dvärgpipistrell mustasch-/taigafladdermus och vattenfladdermus. De arter som registrerades vid manuell inventering registrerades också i autoboxar. Vattenfladdermus registrerades där slingan gick ned till badplatsen längs stranden strax utanför planområdet. Nordfladdermus och dvärgpipistrell förekom i gläntor utanför skogsområdet och nere vid stranden. Mustasch-/taigafladdermus påträffades med några exemplar inne i skogsområdet men också närmare stranden.

En detaljerad redovisning av artfynd framgår av tabell i bilaga B i kombination med karta i figur 2.

4.4 Väderförhållanden

Aktiviteten av fladdermöss påverkas negativt av ihållande regn, av kraftig vind eller av låg temperatur. Vid duggregn kan fladdermössen fortfarande jaga och under regniga nätter med uppehåll kan aktiviteten också vara god. Vindhastigheter ($>5\text{ m/s}$) kan påverka aktiviteten men fladdermöss kan fortfarande vara ute och flyga i vindhastigheter upp till cirka 10 m/s . Vid lägre temperaturer dvs under 10°C avtar fladdermusaktiviteten.

Värden är medelvärden för klockan 20:00-06:00 aktuell natt. Alla abiotiska data är hämtad från närmaste SMHI-station, i detta fall station: Berga (98040).

Datum	Metoder	Vindhastighet (m/s)	Nederbörd (mm/tim)	Temperatur ($^\circ\text{C}$)
8/7–9/9	Autoboxar	0,0	0,0	10,7
9/7–10/7	Autoboxar	0,7	0,0	12,4

Vädret har varit mycket bra under hela inventeringsperioden men något kyligt under den första natten.

4.5 Värdemiljöer

Planområdet utgörs huvudsakligen av ett skogsområde vars västra del består av hässlen med inblandning av ek, asp och tall. Närmare kusten förekommer främst tallskog med lövinslag. Hassel- och lövskogen i den västra delen av området innehåller ”lövtunnlar” längs stigen. Lövtunnlar används ofta flitigt för jakt främst av mindre arter såsom Myotis-arter och brunlångöra. Den mer strandnära skogen som är något glesare är mer lämplig som födosöksmiljö för t ex dvärgpipistrell och nordfladdermus och lite större arter.

Figur 3. Den strandnära skogen är mer öppen och innehåller mer tall än planområdets västra del. Denna del som har fler gläntor är lämpligare som födosöksmiljö för arter som flyger i mer öppet luftrum t ex nordfladdermus och dvärgpipistrell.

Diskussion

Under inventeringen av fladdermöss vid Muskö 2025 påträffades 5 fladdermusarter inom eller i direkt närhet till planområdet (vattenfladderemus påträffad strax utanför), varav 2 arter är rödlistade (nordfladdermus NT, och sydpipistrell VU). Nordfladdermus är rödlistad på grund av minskande population, men är fortfarande Sveriges mest spridda fladdermusart och förekommer i de flesta biotoper. Sydpipistrell är en ovanlig art som förekommer fläckvis i Götaland och på enstaka platser i Svealand upp till Uppland.

I ett större område (5 km) runt planområdet har totalt 12 fladdermusarter påträffats enligt Artportalen.

Aktiviteten av fladdermöss är relativt hög i bägge inspelningsboxar men i autobox 1 är stor del av aktiviteten huvudsakligen orsakad av nordfladdermus och i autobox 2 är huvuddelen av aktiviteten orsakad av dvärgpipistrell. I bägge autoboxar finns inspelningar av Myotis-arter men med en något högre aktivitet av Myotisarter i autobox 1 än i autobox 2 (tabell 3, bilaga B).

Såväl nordfladdermus, dvärgpipistrell som mustasch-/taigafladdermus bedöms ha reproducerande populationer inom eller i planområdets närhet och bedöms använda planområdet som födosöksområde. Huruvida kolonier av arterna finns inom planområdet går inte att med säkerhet säga – men vid manuell inventering har inte några kolonier påträffats. Planområdet är dock litet och fladdermöss som har koloniplatser utanför planområdet kan lätt röra sig till planområdet för att födosöka.

Ett fynd av sydpipistrell har gjorts vid autoboxlokal 2. Eftersom det endast finns ett fynd av arten under inventeringen är det troligt att det rör sig om en kringströvande individ som råkat passera planområdet. Om det funnits fler individer av sydpipistrell eller om individen använt planområdet för födosök i större utsträckning borde fler inspelningar ha gjorts. Fyndet är särskilt intressant eftersom arten inte tidigare påträffats i omgivande landskap (enligt artportalen). Däremot har betydligt färre arter påträffats vid denna inventering 5st jämfört med inom 5 km (12 arter).

Av de påträffade fladdermusarterna inom planområdet kan 2 arter sägas tillhöra ”skogsarter” d v s fladdermusarter som är närmare knutna till skogsbiotoper och gärna födosöker i tätare terräng. Denna typ av arter är ofta mer känsliga för ljus och barriäreffekter än icke-skogsarter. Till skogsarterna hör mustasch-/taigafladdermus och vattenfladdermus samt obestämda Myotis-arter. Skogsarterna missgynnas sannolikt om mängden skog förändras avsevärt inom planområdet. Ljussättning i hela hasselområdet skulle sannolikt även påverka skogsarterna negativt. Övriga arter – som inte är skogsarter – är mer mobila och inte i lika hög grad känsliga för påverkan från belysning, men påverkas fortfarande om mängden lämpligt habitat inom området minskar.

Planområdet har vissa värden för fladdermöss bestående av förekommande hässlen med lövtunnlar i planområdets västra del. Generella etableringsråd för att minimera effekterna på fladdermusfaunan är att lämna så mycket sammanhängande hassel och lövskogsmark som möjligt. Det är också viktigt att bevara strandnära skog som skapar skugga och viloplatser vid strandlinjen. Eventuella gamla träd eller hålträd som påträffas bör också lämnas kvar.

Referenser

Ahlén, I. (2011). Fladdermusfaunan i Sverige. Arternas utbredning och status. Kunskapsläget 2011. Flora och Fauna 106(2): 2–19.

Art- och Habitatdirektivet. (1992). Rådets direktiv 1992/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

Blank, S., G. (2020). Riktlinjer för validering av fladdermusobservationer. SLU Artdatabanken, Uppsala. Version 2020-06-17.

EUROBATS 1994. Agreement on the Conservation of Bats in Europe, Treaty Series No. 9.

IUCN (2020). The IUCN Red List of Threatened Species. Version 2020-2. [online]. Tillgänglig: <<https://www.iucnredlist.org/search?query=Bats&searchType=species>> [2020 -09-22]

Naturvårdsverket (2009). Handbok för artskyddsförordningen. Del 1 -fridlysning och dispenser. Handbok 2009:2.

Naturvårdsverket (2015). Undersökningstyp: Fladdermöss – linjetaxering. Version 1:0, 2015-01-12. Programområde: Landskap. ISBN 978-91-620-0160-5. Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket (2020). Sveriges arter och naturtyper I EU:s art-och habitatdirektiv. Resultat från rapportering 2019. Till EU av bevarandestatus 2013–2018. Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket (2021). Undersökningstyp fladdermöss – artkartering. Version 1:2, 2021-04-14. I: Programområde: Landskap, Skog, Jordbruksmark.Handledning för miljöövervakning.

SLU Artdatabanken (2020). Rödlistade arter i Sverige 2020. SLU, Uppsala.

Bilaga A. Fladdermusarter i Sverige

Nedan redovisas samtliga fladdermusarter som förekommer i Sverige med svenska och vetenskapliga namn samt förkortningar. SA = Skogsart, RL = Rödlistestatus (2020), Hab.dir = arten är upptagen på annex II/IV i habitatdirektivet.

Art/gruppsnamn svenskt	Art/gruppsnamn vet	Förkortn	SA	RL	Hab.dir
Barbastell	Barbastella barbastellus	Bbar	X	NT	II & IV
Brunlångöra	Plecotus auritus	Paur	X	NT	IV
Dammfladdermus	Myotis dasycneme	Mdas	X	NT	II & IV
Dvärgpipistrell	Pipistrellus pygmaeus	Ppyg			IV
Fransfladdermus	Myotis nattereri	Mnat	X	NT	IV
Grållångöra	Plecotus austriacus	Paus	X	CR	
Gråskimlig fladdermus	Vespertilio murinus	Vmur			IV
Mindre brunfladdermus	Nyctalus leisleri	Nlei		VU	IV
Mustaschfladdermus	Myotis mystacinus	Mmys	X		IV
Nordfladdermus	Eptesicus nilssonii	Enil		NT	IV
Nymffladdermus	Myotis alcathoe	Malc	X	EN	IV
Parkpipistrell *	Pipistrellus kuhlii	Pkuh		NE	IV
Större brunfladdermus	Nyctalus noctula	Nnoc			IV
Större musöra	Myotis myotis	Mmyo	X	EN	II & IV
Sydfladdermus	Eptesicus serotinus	Eser		NT	IV
Sydpipistrell	Pipistrellus pipistrellus	Ppip		VU	IV
Taigafladdermus	Myotis brandtii	Mbra	X		IV
Trollpipistrell	Pipistrellus nathusii	Pnat			IV
Vattenfladdermus	Myotis daubentonii	Mdau	X		IV
Mustasch/taigafladdermus	Myotis mystacinus/brandtii	Mm/b	X		
Myotis-art (bestämd)	Myotis sp	Msp	X		
Nyctaloid	Obestämd art av släktena Nyctalus / Vespertilio / Eptesicus	Noid			
Obestämd fladdermusart	Chiroptera	Chi			

* Det är tveksamt om parkpipistrell förekommer i Sverige. Fler fynd av arten krävs för att säkert bekräfta förekomst.

Rödlistekategorier, se mer på [Artfakta](#)

LC – Livskraftig (ej rödlistad)

NT – Nära hotad

VU – Sårbar

EN – Starkt hotad

CR – Akut hotad

NE – Ej bedömd / Kunskapsbrist

Bilaga B. Detaljerat resultat

Nedan redovisas detaljerat resultat från inventering med autoboxar och manuell inventering. Den manuella inventeringen har genomförts i en slinga (se karta i figur 2) men av praktiska skäl rapporteras samtliga fynd på slingans centrumkoordinat.

ID	Tillfälle	Datum	Tid	Metod	XKoord	YKoord	Enil	Ppyg	Nnoc	Msp	Mmb	Mdau	Ppip	Noid
A	T1	09-jul	22:05-23:55	Man	680628	6543891	6	4	0	0	2	4	0	0
1	T1	08-jul	21:30-04:20	Ab	680595	6543862	145	2	0	42	83	1	0	1
2	T1	08-jul	21:30-04:20	Ab	680658	6543989	6	273	0	42	27	4	1	0